Motpart: Landkreis Rosenheim

Ytterligare deltagare i rättegången: Landesanwaltschaft Bayern och Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 3.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ([1]) tolkas så, att en ram för kommande tillstånd för projekt enligt bilagorna I och II till direktiv 2011/92/EU ([2]) (MKB-direktivet) redan har fastställts när en nationell förordning för att skydda natur och landskap föreskriver allmänna förbud med möjlighet till undantag samt tillståndskrav som inte har någon särskild koppling till projekten i bilagorna till MKB-direktivet?

2. Ska artikel 3.2 a i direktiv 2001/42/EG tolkas så, att planer och program har utarbetats för jord- och skogsbruk, markanvändning et cetera om de har till syfte att fastställa en referensram just för en eller flera av dessa sektorer? Eller är det tillräckligt med en reglering av allmänna förbud eller tillståndskrav för att skydda natur och landskap, vilka ska prövas vid tillståndsförfarandet för ett stort antal projekt och användningar och indirekt (automatiskt) kan påverka en eller flera av dessa sektorer?

3. Ska artikel 3.4 i direktiv 2001/42/EG tolkas så, att en ram för kommande tillstånd för projekt fastställs när en förordning som meddelats för att skydda natur och landskap föreskriver allmänna förbud med möjlighet till undantag samt tillståndskrav för ett stort antal beskrivna projekt och åtgärder inom bevarandeområdet, men konkreta projekt vid dess antagande varken kunde förutses eller var planerade och det således saknas en särskild koppling till konkreta projekt?

([1]) EGT L 197, 2001, s. 30

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 2012, s. 1),

---

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administratīvā apgabaltiesa (Lettland) den 9 juli 2020 – SIA Visma Enterprise mot Konkurences padome

(Mål C-306/20)

(2020/C 304/13)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i det nationella målet

Klagande: SIA Visma Enter

Motpart: Konkurences padome

Tolkningsfrågor

1) Kan det avtal mellan en tillverkare och ett antal distributörer som är i fråga i förevarande mål (enligt vilket den distributör som först registrerar den potentiella transaktionen under en period på 6 – sex – månader räknat från denna registrering har företräde att avsluta försäljningsprocessen med den aktuella slutanvändaren, såvida slutanvändaren inte motsätter sig detta), i enlighet med en korrekt tolkning av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, anses utgöra ett avtal mellan företag som har till syfte att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF?

2) Finns det i det avtal mellan en tillverkare och ett antal distributörer som är i fråga i förevarande mål, tolkat i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, några uppgifter som innebär att det kan fastställas att nämnda avtal inte är undantaget från det allmänna förbudet mot konkurrensbegränsande samverkan?

3) Kan det avtal mellan en tillverkare och ett antal distributörer som är i fråga i förevarande mål, tolkat i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, anses utgöra ett undantag? Gäller det undantag som tillåter ingående av vertikala avtal som begränsar den aktiva försäljningen inom det geografiska område eller till den kundgrupp som leverantören har reserverat exklusivt för sig själv eller som leverantören exklusivt har tilldelat en annan köpare, om denna begränsning inte begränsar försäljningen för köparens kunder och om leverantörens (klagandens) marknadsandel inte överstiger 30 procent, endast för exklusiva distributionssystem?

4) Kan det avtal mellan en tillverkare och ett antal distributörer som är i fråga i förevarande mål, tolkat i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, anses utgöra ett förbjudet avtal endast på grundval av en enda ekonomisk aktörs rättsstridiga agerande? Finns det, under omständigheterna i förevarande mål, tolkade i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, något som tyder på att en enda ekonomisk aktör har deltagit i en konkurrensbegränsande samverkan?

5) Finns det, mot bakgrund av omständigheterna i förevarande fall, tolkade i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, något som tyder på att konkurrensen inom ramen för distributionssystemet minskat (snedvridits), att klaganden gynnats eller att konkurrensen påverkats negativt?

6) Finns det, mot bakgrund av omständigheterna i förevarande fall, tolkade i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och med beaktande av att distributionsnätets marknadsandel inte överstiger 30 procent (klaganden är en tillverkare och dennes marknadsandel inkluderar därför även distributörernas försäljningsvolymer), något som tyder på att konkurrensen inom eller utanför distributionssystemet påverkats negativt och att nämnda avtal omfattas av förbudet mot konkurrensbegränsande samverkan?

7) Med beaktande av artikel 101.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 2 i kommissionens förordning nr 330/2010 av den 20 april 2010, [1] jämförd med artikel 4 b i samma förordning:

   — Är undantaget tillämpligt på ett distributionssystem enligt vilket i) distributören (näringsidkare) själv väljer vilken potentiell kund denne ska samarbeta med, ii) leverantören inte på förhand, på grundval av objektiva kriterier som är klart kända och kontrollerbara, har fastställt en särskild kundkrets som varje distributör ska tillhandahålla sina tjänster, iii) leverantören på en distributörs (näringsidkares) begäran reserverar potentiella kunder för nämnda distributör, iv) övriga distributörer inte känner till eller inte på förhand informeras om att den potentiella kunden är reserverad, eller enligt vilket v) det enda kriteriet för att reservera en potentiell kund och för att därmed inrätta ett exklusivt distributionssystem till förmån för en viss distributör är att denna distributör begär det och inte att det bestäms av leverantören, eller enligt vilket vi) reservationen fortsätter att gälla under 6 – sex – månader från det att den potentiella transaktionen registrerats (efter vilket den exklusiva distributionsrätten upphör att gälla)?

   — Kan det anses att passiv försäljning inte är begränsad om det avtal som ingåtts mellan leverantören och distributören innehåller ett villkor om att köparen (slutanvändaren) kan motsätta sig nämnda reservation men inte har informerats om detta villkor? Kan köparens (slutanvändarens) beteende inverka på (motivera) villkoren i avtalet mellan leverantören och distributören?

[1] Kommissionens förordning (EU) nr 330/2010 av den 20 april 2010 om tillämpningen av artikel 101.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden (EUT L 102, 2010, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 13 juli 2020 – Regione Veneto mot Plan Eco S.r.l

(Mål C-315/20)

(2020/C 304/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Regione Veneto

Motpart: Plan Eco S.r.l